

[Handelsministeren.]

skabet for 1922 udviste, som man vil erindre, et Underskud paa 232 Millioner, hvoraf ca. 11 Millioner kunde dækkes af Driftsoverskuddet for det paagældende Aar. I den som Bilag til Lovforslaget om Statsgaranti for Landmandsbanken optrykte Skrivelse af 1. Februar 1923 udtalte Bankraadet som sin Opfattelse af Stillingen:

„at Banken, saafremt den nu kan fortsætte sin Virksomhed, vil kunne svare til sine Forpligtelser. Man nærer heller ikke Tvivl om, at det vil være muligt for Banken gennem dens overordentlig betydelige Forretning — som det trods det sidste Aars Vanskeligheder er lykkedes i Hovedsagen at bevare — at oparbejde, hvad der i dette Øjeblik maa anses for tabt.“

Bankraadet udtalte endvidere, at Statsgarantien utvivlsomt i Virkeligheden var den Ordning, der ydede den mindste Risiko for de Midler, der fra Statens og Institutionernes Side allerede var sat ind til Opgavens Løsning. I samme Skrivelse tog Bankraadet Forbehold med Hensyn til Værdiansættelsen af Bankens russiske Interesser og Aktierne i Rekylsyndikatet.

For 1923 udviste Regnskabet Afskrivninger til et Beløb af ca. 37 Millioner, af hvilke ca. 7 Millioner faldt paa Erstatninger i Anledning af tabte Rets- og Voldgiftssager. Af Afskrivningerne dækkedes ca. 16 Millioner af det af Banken opgjorte Driftsoverskud. I Fortalen til Regnskabet udtalte Bankraadet, at de nye Afskrivninger, der var fundet paakrævet, skyldtes en af Banken selv i Løbet af 1923 foretagen kritisk og sagkyndig Gennemgang af de paagældende Engagementer, ved hvilken Gennemgang det var blevet klart, at Afskrivninger var nødvendige,

„naar man vilde gøre rent Bord og nedskrive Aktiverne til en sund Fremtidsbasis.“

Bankraadet udtalte endvidere:

„Det er Bankraadets bestemte Opfattelse, at man ved de foretagne Afskrivninger er kommet til det Vendepunkt, hvor det atter vil gaa fremad.“

For 1924 udviste Regnskabet Afskrivninger til et Beløb af ca. 10 Mill. Kr., af hvilke ca. 5 Millioner vedrørte Københavns Diskonto- og Revisionsbank. Afskrivningerne dækkedes af Driftsoverskuddet m. v., af hvilket et Restbeløb paa 1,7 Mill. Kr. derefter overførtes til Nedbringelse af Bankens Statusunderskud. Der var den Gang en betydelig Uoverensstemmelse vedrørende Regnskabet for 1924 mellem Bankens Le-

delse og Revisorerne, som regnede med et betydeligt større Beløb til Afskrivninger, end Banken gjorde.

Med Hensyn til Regnskabet for 1925 oplyste Bankraadet i sin Skrivelse af 26. Februar 1926 — Skrivelsen er optrykt som Bilag til Lovforslaget om Forlængelse af Statsgarantien —, at Afskrivninger og Hensættelser paa i alt 144 Mill. Kr. vilde være nødvendige. De af Bankraadet saaledes beregnede Afskrivninger og Hensættelser omfattede saavel Bankens russiske Interesser som Rekylrettighederne. Som Aarsag til det konstaterede betydelige Tab fremhævede Bankraadet den bratte Kronestigning og den dermed følgende voldsomme Deflation. I Aarsregnskabet for det paagældende Aar forhøjedes Beløbet for Afskrivninger og Hensættelser, efter at Banktilsynet havde gennemgaaet Forholdene, til ca. 159 Mill. Kr. Af Afskrivningerne dækkedes ca. 6 Mill. Kr. ved Hjælp af Bankens Driftsoverskud for det paagældende Aar. Den siden Bankraadets Skrivelse af 26. Februar 1926 foretagne Forhøjelse af Afskrivningernes Beløb med ca. 15 Mill. Kr. viser atter, hvor vanskeligt det er at skønne ved Vurderingen af saa store og vanskelige Engagementer som dem, der for Landmandsbankens Vedkommende er Tale om.

For 1926 udviste Aarsregnskabet Afskrivninger til et Beløb af ca. 1 Mill. Kr. samt Hensættelse til en Kursreguleringsfond for Fonds af 2,5 Mill. Kr. De nævnte Afskrivninger paa ca. 1 Mill. Kr. fremkom som Differencen mellem nye Afskrivninger paa ca. 8 Mill. Kr. og Reduktion af tidligere Hensættelser paa ca. 7 Mill. Kr. Bankens Driftsoverskud paa 185 000 Kr. afskrevs paa Underskuddet. Paa Generalforsamlingen udtalte Bankraadsformanden, at man indenfor Bankens Ledelse var sikker paa, at den foretagne Opgørelse vilde holde, hvis ikke noget fuldstændig uforudset skulde indtræffe. Enkelte, deriblandt Bankraadsformanden selv, regnede endog med, udtalte han, at de 130 Mill. Kr., hvortil Bankens Statusunderskud var opført i Regnskabet, var et rigeligt Beløb.

For 1927 udviser Regnskabet ifølge den af Bankraadet udsendte Regnskabsmeddelelse Afskrivninger til et Beløb af ca. 18 Mill. Kr., af hvilke dog ca. 12,5 Mill. Kr. dækkes af forskellige udenfor Driftsregnskabet indvundne ekstraordinære Indtægter, hidrørende fra Kursgevinst paa Aktier m. v. og fra tidligere Afskrivninger eller Hensættelser, der er fundet nu at være overflødige. Bankens Underskud er ifølge Bankraadets Opgørelse forøget med